

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoP/32/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720204587
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6720204587.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, vo veci navrhovateľky: U. U. L., rod. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXXX/XX, XXX XX K. - U., zastúpená V. & V. R. so sídlom Z. XXX/X, XXX XX K., a manžela navrhovateľky: C. U. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXXX/XX, XXX XX K. - U., t.č. L. XX/A, XXX XX G., za účasti maloletých detí: R. L., nar. XX.XX.XXXX a U. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako navrhovateľka, obidve zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny K., o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, č.k. 7P/34/2020-96 zo dňa 25.03.2021, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v treťom výroku o určení výživného a siedmom výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd rozviedol manželstvo účastníkov (prvý výrok), maloleté deti pochádzajúce z manželstva zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok (druhý výrok), otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého R. sumou 160,-Eur mesačne a na výživu maloletej U. sumou 140,-Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia (tretí výrok), upravil styk otca s maloletými deťmi (štvrtý výrok), matke a otcovi uložil povinnosť v stanovené dni a hodiny maloleté deti odovzdať do starostlivosti druhého rodiča s potrebnými osobnými vecami a maloleté deti na styk s druhým rodičom riadne pripraviť (piaty a šiesty výrok) a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (siedmy výrok).

1.1 Z jeho dôvodov vyplýva, že vychádzal z ustanovení §22, §23 ods. 1, 2, §24 ods. 1, 4, §62 ods. 1, 2, 5, §75 ods. 1, §76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. Zákona o rodine (ďalej v texte aj len „ZR“); konštatoval skutkový stav, že rodičia maloletých detí nežijú v spoločnej domácnosti od 05.07.2020, matka maloletých detí podala návrh na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom s tým, že žiadala zveriť maloleté deti do osobnej starostlivosti, žiadala priznať výživné vo výške 160,-Eur na maloletého R. a 140,-Eur na maloletú U. ako bežné výživné a navrhla upraviť styk otca s maloletými deťmi, na ktorom sa s otcom dohodli; okresný súd manželstvo účastníkov rozviedol, keďže obidvaja manželia deklarovali, že vzťahy medzi nimi sú vážne narušené, trvalo rozvrátené, manželstvo neplní svoj účel a nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia, manželia nezdediajú spoločnú domácnosť, intímne sa nestýkajú, spoločne nehospodária. Rodičia maloletých detí sa zhodli v otázke zverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti matky a z vykonaného dokazovania nevyplývali žiadne skutočnosti, ktoré by spochybnili predpoklady matky realizovať starostlivosť o maloleté deti riadne, zodpovedne a v ich záujme. Rodičia sa ešte pred zahájením pojednávania zhodli na úprave styku otca

s maloletými deťmi na čas po rozvode a rozsah styku odporučil upraviť aj kolízny opatrovník, ktorý považoval styk otca s maloletými deťmi za styk v ich najlepšom záujme.

1.2 Okresný súd ohľadom vyživovacej povinnosti uzavrel, že matka bude na starostlivosť o maloletého syna vynakladať mesačne sumu približne 280,-Eur a na starostlivosť o maloletú dcéru sumu približne 270,-Eur, v ktorých sumách sú zahrnuté mesačné výdavky na bývanie, stravovanie, ošatenie, zdravotnú starostlivosť, návštevu školy. Všetky uvádzané výdavky matkou v návrhu považoval okresný súd za nevyhnutné a potrebné pre zabezpečenie riadnej starostlivosti o maloleté deti. Okresný súd zohľadnil, že matka plní vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom predovšetkým osobnou starostlivosťou. Z dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že životná úroveň obidvoch rodičov je takmer rovnaká, obidvaja majú pravidelný mesačný príjem približne v rovnakej sume, sú vlastníkami nehnuteľností, ktoré obývajú, matka vynakladá mesačne na obidve maloleté deti sumu približne vo výške 550,-Eur. Aj keď manžel navrhovateľky niektoré výdavky namietal ako značne nadhodnotené, okresný súd ich považoval za bežné každodenné výdavky na potreby maloletých detí, nepovažoval ich za nadštandardné, či neodôvodnené výdavky. Okrem týchto výdavkov bude matka povinná hradiť nepravidelné výdavky detí spojené so zdravotnou starostlivosťou, keďže syn účastníkov konania má obojstranný rázštep pery tvrdého a mäkkého podnebia, od roku 2012 je vedený v čelustno-ortodontickej ambulancii, používa zubný aparát, jedenkrát ročne absolvuje kontroly, v roku 2018 bol pre neho vyrobený čelustno-ortodontický aparát v cene 400,-Eur a od tej doby pravidelne absolvuje kontroly jedenkrát za dva mesiace na úpravu aparátu s minimálnym poplatkom; má naplánované lepenie fixného aparátu na trvalé zuby a predpokladaná doba liečby je 4 roky s predbežnými výdavkami na liečbu 400,-Eur. Maloletá U. nosí dioptrické okuliare, v súvislosti s čím vznikajú výdavky na zakúpenie okuliarových šošoviek, okuliarového rámu.

1.3 Pri rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti súd prvej inštancie vychádzal zo sumy výdavkov, ktoré je potrebné každomesačne zaplatiť z dôvodu uspokojenia základných životných potrieb maloletých detí. Okresný súd zohľadnil skutočnosť, že osobnú starostlivosť o maloleté deti vykonáva v prevažnej väčšine iba matka, ktorá si aj takýmto spôsobom plní vyživovaciu povinnosť voči maloletým. Okresný súd nepovažoval za proporčne spravodlivé ani správne, ak by osobná starostlivosť ako aj väčšinové finančné zaťaženie ostalo iba na nej, pretože obaja rodičia majú rovnakú povinnosť vyživovať svoje deti. Výška určenej vyživovacej povinnosti otca mierne presahuje polovicu mesačných finančných výdavkov, nevyhnutných na vynaloženie na výživu maloletých detí. Hoci otec na pojednávaní nesúhlasil s určenou výškou výživného, okresný súd zdôraznil, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodiča. Tvrdenie otca, že jeho príjem ledva postačuje na pokrytie všetkých jeho základných potrieb, okresný súd neuznal; niektoré jeho výdavky, ako platenie mesačných úhrad bývania na troch rôznych miestach v Slovenskej republike, výdavky za cestovné do práce a za deťmi uvádzané v sume 350,-Eur mesačne pred plnením si vyživovacej povinnosti neakceptoval; otec takto vymenoval svoje výdavky bez uvedenia výdavkov na stravu, oblečenie, hygienu, v súhrne 1.230,-Eur a zároveň uviedol, že jeho príjem sa pohybuje mesačne v sume od 700,-Eur do 1.300,-Eur netto. Z uvedeného považoval okresný súd za preukázané, že je v možnostiach a schopnostiach otca prispievať na výživu maloletých detí v sume určenej súdom, pričom životná úroveň otca, určovaná zostatkom jeho príjmu po zaplatení výživného mesačne bude v zásade rovnaká, ako životná úroveň maloletých po zohľadnení vyživovacej povinnosti matky, keď na oboch stranách umožní úhradu základných potrieb, ktoré majú.

1.4 O trovách konania rozhodol okresný súd podľa §52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej v texte aj len „C.m.p.“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, a to z dôvodu, že každý z účastníkov je povinný si znášať trovy, ktoré mu vznikli v súvislosti so súdnym konaním sám.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie do tretieho výroku rozsudku otec z dôvodov §355 ods. 1, §365 ods. 1 písm. d), e), f), h) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte aj len „C.s.p.“). Nesúhlasil s konštatovaním súdu prvej inštancie, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že matka bude na syna vynakladať mesačne 280,-Eur a na dcéru 270,-Eur. Okresný súd bral do úvahy budúce predpokladané náklady pri výmene chrupu maloletého syna za trvalý, na zubný strojček, ktoré sa budú uhrádzať v období 4 rokov, pričom fixný aparát podľa predloženej lekárskej správy sa bude realizovať až po kompletnej výmene mliečneho chrupu, čo môže byť o rok, ale aj neskôr. Keďže podľa §217 ods. 1 prvá veta C.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, nemôže súd brať do úvahy pri rozhodovaní skutočnosti, ktoré ešte nenastali, pričom skutkový stav v čase vyhlásenia rozsudku je pre súd záväzný. Okresný súd uvedené pravidlo nerešpektoval.

2.1 Výživné, určené súdom prvej inštancie otec považoval za likvidačné, keď jeho náklady presahujú dosiahnuté príjmy a tento stav je na dlhšiu dobu neudržateľný. On príjem zo zamestnania nemá fixne určený, je kolísavý v rozpätí od 700,- do 1.200,-Eur mesačne v závislosti od počtu vykonaných jazd a prejdených kilometrov. Pri výkone pracovnej činnosti musí bývať v V., čo je finančne náročné ohľadom zabezpečenia bývania, stravy a úhrady nevyhnutných životných nákladov. Matka má s deťmi pritom k dispozícii luxusný X-izbový byt kompletne prerobený a zariadený, oproti čomu bývanie otca v V. je oveľa nižšieho štandardu vzhľadom na nedostatok jeho finančných prostriedkov. Otcov pobyt v V. je nevyhnutný z pracovných dôvodov, preto neobstojí tvrdenie súdu, že hradí mesačne bývanie na troch miestach, reálne o to viac, že platí za bývanie len na dvoch miestach, čo je nevyhnutné pre jeho prácu v V. a okolí. Pokiaľ nebude v jeho finančných možnostiach uhrádzať splátky hypotéky, bude tým ohrozené bývanie maloletých detí v X-izbovom byte vo K.. O prácu vo K. neprišiel vlastným pričinením, pracovnú činnosť u predchádzajúceho zamestnávateľa vykonával XX rokov a jeho príjem sa pohyboval v rozpätí od 500,- do 700,-Eur netto mesačne, čo súdu preukázal.

2.2 Poukázal na ustálenú súdnu prax (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15CoP/67/2013), podľa ktorého výživné by nemalo byť určené tak, aby viedlo k existenčným problémom povinného rodiča, nesmie byť likvidačné, od povinného nemožno požadovať, aby sa za účelom plnenia vyživovacej povinnosti zadlžoval, resp. vystavil sa právnym následkom z dôvodu nemožnosti úhrady výživného.

2.3 Vo všeobecnosti sa výživné určuje približne v rozsahu 20% až 30% čistého príjmu povinnej osoby, výška výživného by však mala byť primeraná k životnej úrovni povinného rodiča a reálnym potrebám dieťaťa a jeho veku, čo okresný súd v prejednávanej veci nebral na zreteľ, a to aj s poukazom na prípadné zvyšovanie výživného na maloleté deti pri prechode na vyšší stupeň štúdia, kde pri určení výživného na hranici 30% čistého príjmu už nie je priestor na budúce zvyšovanie výživného pri vyššom veku detí a ich zvýšeným potrebám.

2.4 Okresný súd navyše nevzal do úvahy ani skutočnosť, že v domácnosti matky žije aj ich spoločná dcéra U., ktorá je už plnoletá, je zamestnaná a matke prispieva na náklady spojené s bývaním a domácnosťou. Okresný súd mal preto zisťovať príjem dcéry U. ako osoby, žijúcej v domácnosti matky a pri stanovení mesačných výdavkov matky na bývanie a domácnosť vziať tento príjem dcéry do úvahy.

2.5 Okresný súd nevykonal dôkaz navrhnutý ohľadom iného príjmu matky maloletých detí napriek tomu, že vykonanie tohto dôkazu písomne navrhol svojím podaním zo dňa 08.01.2021. Matka maloletých detí má totiž príjem z P., podľa jeho odhadu vo výške cca 3.000,-Eur ročne, ktorý príjem v súdnom konaní opomenula uviesť a súdu nezdokladovala.

2.6 Okresný súd pritom bral do úvahy príjem otca za výkon funkcie predsedu spoločenstva, hoci za roky 2020-2021 mu žiadna odmena vyplatená nebola.

2.7 Tiež poukázal na to, že na pojednávaní dňa 25.03.2021, na ktorom okresný súd rozhodol, doručil súdu písomné vyjadrenie ku návrhu a okresný súd v odôvodnení rozhodnutia túto skutočnosť neuviedol.

2.8 Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku III. a vec mu vrátil na nové konanie a nové rozhodnutie, eventuálne aby rozsudok zmenil a určil vyživovaciu povinnosť k maloletému R. v sume 110,-Eur mesačne a na maloletú U. v sume 90,-Eur mesačne.

3. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že odvolanie otca berie na vedomie a ak odvolací súd bude mať preukázané, že v rozsudku súdu prvej inštancie nastali pochybenia o výške výživného, odporučil predmetný rozsudok upraviť tak, aby to bolo v prvom rade v záujme maloletých detí a ich odôvodnených potrieb a zárobkových možností a schopností otca.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť, pretože okresný súd vykonal dokazovanie a správne rozhodol o výške výživného; konštatovanie súdu prvej inštancie ohľadom mesačných výdavkov na obidve maloleté deti vyplynulo z predchádzajúcich dôkazov o výdavkoch, z lekárskeho správ vyplývali aj ďalšie výdavky, ktoré budú v blízkej budúcnosti vynaložené na nevyhnutnú a potrebnú zdravotnú starostlivosť.

4.1 Otec maloletých detí vykonáva svoju pracovnú činnosť v F. a zamestnávateľ mu zdarma poskytuje ubytovanie vo svojich priestoroch v blízkosti pracovného miesta, takže nie je dôvodné a je ťažko pochopiteľné, z akého dôvodu by mal platiť drahé ubytovanie v V.. Otec svoje tvrdenie o platení ubytovania v V. nepodložil ničím, ani zmluvou o prípadnom prenájme. Otec maloletých detí sa ohradil, že platí bývanie na dvoch miestach, a to v F. vo výške 350,-Eur a vo K. vo výške 120,-Eur, ale aj u svojej matky v G., ktorej platí 150,-Eur. Matka maloletých detí spolu s deťmi užíva X-izbový byt vo K., ktorý nie je luxusný či nadštandardný, pričom otec sám má k dispozícii X-izbový byt vo K. s prerobeným jadrom,

ktorý prenajíma a z prenájmu má aj príjem. Obidva byty vo K. patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

4.2 Otec maloletých detí v odvolaní uvádza, že míňa 350,-Eur mesačne na cestovné do práce a za maloletými deťmi. Vzhľadom na to, že má byť v V., ako tvrdí, vzdialenosť F. - V. nie je taká veľká a za maloletými deťmi bude chodiť len dvakrát do mesiaca, takže jeho náklady sa výrazne znížia. Otec nepochopiteľne poukazuje na svoje príjmy z predchádzajúceho obdobia i zamestnania, v ktorom už viac ako rok nepracuje. Má úplne odlišný príjem.

4.3 Otec uvádza, že výživné sa určuje v rozsahu 20 - 30% čistého príjmu povinnej osoby, čo zodpovedá určenej výške výživného, pretože okresný súd na základe vykonaného dokazovania v odôvodnení rozsudku uvádza, že čistý príjem otca maloletých detí je 766,25Eur, priemerné stravné predstavuje uňho 264,25Eur, t.j. spolu 1.030,50Eur. Výživné vo výške 300,-Eur potom predstavuje 29% čistého príjmu otca.

4.4 V ďalšom poukázala na tvrdenie otca ohľadom ich plnoletej dcéry U., ktorá žije v spoločnej domácnosti s matkou a ďalšími dvomi maloletými deťmi. U. minulý rok ukončila štúdium na strednej škole, od 10.10.2020 je evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny vo K. bez nároku na akýkoľvek finančný príspevok, pretože nemala odpracovaný potrebný počet rokov. Otec maloletých detí v tomto období neprispieval na výživu tejto dcéry žiadnym spôsobom a jej finančné výdavky hradila výlučne zo svojho príjmu bez akejkoľvek pomoci z otcovej strany sama matka. Od 15.03.2021 je U. zamestnaná vo I. O. P. I. v V. V. v skúšobnej dobe, pracuje len X mesiace a otec detí nemôže požadovať, aby suplovala jeho povinnosti. Pre krátkosť doby zamestnania zatiaľ U. na domácnosť neprispieva.

4.5 Vyjadrila nepochopenie nad tým, čo otec odhaduje, ročné príjmy z P. P. účastníkov konania, keďže túto informáciu má úplne presnú. Tieto príjmy boli spoločné a vždy v decembri toho-ktorého roku boli jednorazovo vyplatené za príslušný rok na ich spoločný účet. Predstavovali okolo 1.000,-Eur ročne, ale keďže otec maloletých detí vybral dňa 04.08.2020 z tohto spoločného účtu v P. V. sumu 3.040,21Eur, ktoré mali uložené ako rezervu na nepredvídateľné výdavky, bola nútená požiadať o zaslanie podpory z P. P.y za rok 2020 na jej novovytvorený osobný účet, a to dňa 07.07.2020, z dôvodu, že ona sama je žiadateľkou o podporu a je aj nájomníčkou pozemkov, pričom sa jednalo o sumu 1.076,27Eur.

4.6 Zdôraznila, že otec maloletých detí v rámci funkcie predsedu spoločenstva koncom každého kalendárneho roku si vyplácal jednorazovú odmenu vo výške 720,-Eur. Za rok 2020 si účelovo odmenu nevyplatil, aby si týmto spôsobom znížil príjem pre určenie výšky výživného pre maloleté deti. Naďalej však zostáva vo funkcii predsedu spoločenstva a určite si koncom roka túto odmenu aj vyplatí.

4.7 Preto považovala výživné určené súdom prvej inštancie za určené v správnej výške.

4.8 Ku vyjadreniu k odvolaniu pripojila prílohy: oznámenie z ÚPSVaR K. zo dňa 22.10.2020 o zoradení U. L. do evidencie uchádzačov o zamestnanie, pracovnú zmluvu U. L. so zamestnávateľom I. O. F.D.E. V. V., výpis z účtu z P. V. o výbere sumy 3.004,21Eur otcom maloletých detí, zmluvu o osobnom účte, rozhodnutie P. V. zo dňa 28.10.2020 o schválení platby na plochu v sume 701,03Eur a platby na poľnohospodárske postupy vo výške 375,24Eur, spolu s výpismi z účtov ohľadne poukázaných súm.

5. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu ust. §65 a §66 C.m.p. bez nariadenia pojednávania podľa §385 C.s.p. a odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu v zmysle §387 ods.1, 2 C.s.p. vo výroku III. a v súvisiacom výroku VII. o trovách konania ako vecne správne potvrdil.

7. Podľa §387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový súd vykonal v prejednávanej veci dostatočné dokazovanie, skutkový stav zistil úplne a správne, náležite preskúmal rodinné a sociálne pomery účastníkov. Pri úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom ako aj pri úprave styku vychádzal z výsluchu účastníkov, t.j. rodičov i kolízneho opatrovníka ako i z listinných dokladov. Z vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým záverom a tiež záverom právnym. Krajský súd sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie aj v odvolaním napadnutom III. a v súvisiacom VII. výroku rozsudku súdu prvej inštancie.

9. Otec sa odvolal do III. výroku rozsudku o výške výživného, ktorú osobitne namietol tým, že určené súdom výživné je preňho likvidačné, a navrhol, aby odvolací súd určil sám výživné vo výške 110,-Eur na R. a 90,-Eur na maloletú U.. Svoju nespokojnosť v odvolaní vyjadril predovšetkým v tom, že okresný súd konštatoval výdavky na strane maloletých detí vo výške 280,-Eur a 270,-Eur s tým, že okresný súd bral do úvahy budúce predpokladané náklady pri výmene chrupu maloletého syna za trvalý na zubný strojček, ktoré sa budú uhrádzať v období štyroch rokov; zdôraznil, že takto stanovené okresným súdom výživné je preňho likvidačné pri jeho príjme v rozpätí od 700 - 1.200,-Eur, pričom poukázal na ustálenú súdnu prax; zdôraznil, že výživné sa vo všeobecnosti určuje približne v rozsahu 20% až 30% čistého príjmu povinnej osoby. Osobitne zdôraznil, že okresný súd sa nezaoberal skutočnosťou, že v domácnosti matky žije aj ich spoločná plnoletá dcéra, ktorá je zamestnaná, a teda má prispievať na chod domácnosti podľa svojho príjmu, a tiež že okresný súd nebral do úvahy ďalší príjem matky z P. P..

10. Odvolanie nie je dôvodné.

10.1 Krajský súd v prvom rade považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že hoci okresný súd v dôvodoch rozhodnutia skutočne uvádzal, že otec sa ku návrhu nevyjadril, hoci otec skutočne doložil svoje vyjadrenie na pojednávaní jednak súdu, ktorý ho krátkou cestou doručil protistrane, táto odvolacia námietka nie je dôvodná, pretože z obsahu spisu, zo zápisnice o pojednávaní vyplýva, že okresný súd sa oboznámil s písomným vyjadrením otca maloletých detí (viď č.l. 93 spisu), a hoci túto skutočnosť do písomného vyhotovenia rozsudku neuviedol, nedošlo k zásadnému procesnému pochybeniu, ktoré by malo za následok iné rozhodnutie súdu prvej inštancie, než k akému dospel.

10.2 Ďalšia námietka otca maloletých detí, že okresný súd bral do úvahy budúce predpokladané náklady pri výmene chrupu maloletého syna za trvalý na zubný strojček, ktoré sa budú uhrádzať v období štyroch rokov, je tiež nedôvodná. Okresný súd nepostavil svoje rozhodnutie na tomto jedinom výdavku maloletého dieťaťa. Z rozhodnutia okresného súdu - z dôvodov v bode 29 vyplýva, že okresný súd konštatoval výdavky maloletých detí vo výške 270,-Eur a 280,-Eur, v ktorých sumách sú zahrnuté mesačné výdavky na bývanie, stravovanie, ošatenie, zdravotnú starostlivosť, návštevu školy, ktoré považoval za nevyhnutné a potrebné pre zabezpečenie riadnej starostlivosti o maloleté deti s tým, že pri rozhodovaní o výške výživného zohľadnil, že matka plní vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom predovšetkým osobnou starostlivosťou a konštatoval aj takmer rovnakú životnú úroveň obidvoch rodičov pri pravidelnom mesačnom príjme obidvoch rodičov približne v rovnakej sume, ktorí sú vlastníkami nehnuteľností, ktoré obývajú. Námietku otca maloletých detí na pojednávaní, ktorá je totožná s námietkou v jeho odvolaní, okresný súd vyargumentoval tým, že tieto výdavky sú uvádzané za bežné každodenné potreby maloletých detí a nepovažoval ich za nadštandardné, či neodôvodnené výdavky, s čím sa krajský súd stotožňuje. Okresný súd konštatoval, že okrem týchto výdavkov matka bude povinná hradiť nepravidelné výdavky spojené so zdravotnou starostlivosťou, vzhľadom na pravidelné návštevy syna v čelustno-ortodontickej ambulancii pre používanie zubného aparátu vzhľadom na rázštep tvrdého a mäkkého podnebia s obojstranným rázštepom pery, ako aj vzhľadom na to, že dcéra nosí dioptrické okuliare.

10.3 Ďalšia odvolacia námietka otca, že výživné určené súdom prvej inštancie je preňho likvidačné, je tiež nedôvodná a rovnako sa s ňou okresný súd vypořiadal v bode 30 rozsudku, keď uviedol, že otec vymenoval výdavky v súhrne 1.230,-Eur a zároveň uviedol sám svoj príjem v sume od 700-1.300,-Eur, z čoho je evidentné, že je v možnostiach a schopnostiach otca prispievať na výživu maloletých detí v sume určenej súdom. Výhrada okresného súdu, že otec má výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť, a to v podobe platieb za bývanie na troch miestach v Slovenskej republike, ako aj výdavky za cestovné do práce, ako aj za deťmi, deklarované otcom v sume 350,-Eur mesačne, tiež otec namietal vo svojom odvolaní, ale ani v odvolaní neuviedol konkrétne skutočnosti ohľadom výdavkov ním tvrdých, napr. cestovným príkazom, vyúčtovaním cestovných príkazov, nájomnou zmluvou, ktoré by svedčili o výdavkoch, ktoré mu vznikajú z dôvodu jeho pracovného zaťaženia.

10.4 Poukazovanie otca na likvidačné výživné, ktoré je v rozpore s ustálenou súdnu praxou, teda nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, a otec tieto okolnosti nijako ani v odvolacom konaní nevyvrátil.

10.5 Naopak, je potrebné sa stotožniť s vyjadrením matky k odvolaniu otca v tom, že určené výživné súdom prvej inštancie predstavuje v podstate 30% z príjmu otca, teda je určené v zhode s tým, čo sám navrhuje.

11. Otec namietal aj skutočnosť, že okresný súd nezobral do úvahy, že v domácnosti matky, okrem maloletých detí a matky, žije aj spoločná dcéra účastníkov konania plnoletá U., ktorá je zamestnaná a prispieva matke na náklady spojené s bývaním a domácnosťou, pričom okresný súd mal povinnosť

zistiť príjem dcéry, ako osoby spolužívúcej v domácnosti a pri stanovení mesačných výdavkov vziať tento príjem dcéry do úvahy.

11.1 Z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že tieto skutočnosti netvrdil otec pred súdom prvej inštancie, ani vo svojom vyjadrení, ktoré súdu doručil na pojednávaní a ani vo svojej výpovedi pred súdom. Vo vyjadrení uvádzal ohľadom tejto dcéry len toľko, že s ňou bol na rodičovskej dovolenke a prerábal byť (viď č.l. 85 spisu). Prvýkrát túto skutočnosť uvádza vo svojom odvolaní, na ktoré matka maloletých detí reagovala vo vyjadrení s tým, že plnoletá U. sa zamestnala len od 15.03.2021 (okresný súd rozhodol 25.03.2021) vo I. O. F.D.R. v V. V.. Navrhovateľka uviedla, že pracuje v skúšobnej dobe ešte len dva mesiace a nemožno od nej požadovať, aby suplovala povinnosti otca maloletých detí a pre krátkosť doby zamestnania zatiaľ na domácnosť neprispieva.

11.2 V tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že v čase rozhodovania okresným súdom plnoletá U. nedosahovala žiaden príjem, preto jej povinnosť prispievať na domácnosť v tomto čase nevznikla.

12. Nedôvodná je aj námietka otca ohľadom ďalšieho príjmu matky maloletých detí v podobe platby z pôdohospodárskej platobnej agentúry, podľa odhadu otca vo výške 3.000,-Eur ročne. Matka vo vyjadrení k odvolaniu v tejto súvislosti nepoprela príjem z P., avšak uviedla, že sa jedná o príjem vo výške 1.076,27 Eur, ktorý je ale príjmom obidvoch rodičov, keďže patrí do BSM, ale v dôsledku výberu finančných prostriedkov z P. vo výške 3.004,21 Eur otcom maloletých detí, uložených ako rezerva na nepredvídateľné výdavky, matka založila novovytvorený osobný účet, na ktorý tieto finančné prostriedky vo výške 1.076,27 Eur nechala zaplatiť. Na druhej strane príjem otca za výkon funkcie predsedu spoločenstva vo výške 720,- Eur za rok 2019 správne okresný súd zobral do úvahy, pretože otec neuviedol žiadnu skutočnosť ako dôvod, pre ktorý v roku 2020 mu nemal byť vyplatený, keďže funkciu predsedu spoločenstva naďalej vykonáva.

13. Na záver krajský súd konštatuje, že rodičia maloletých detí sú vlastníkami dvoch bytov, obaja majú porovnateľný príjem, obaja majú príjem z pôdohospodárskej platobnej agentúry, obom odpadla vyživovacia povinnosť na plnoletú U., a obaja majú vyživovaciu povinnosť len na maloleté deti z manželstva. Z vykonaného dokazovania nevyplývala žiadna skutočnosť, ktorá by preukazovala lepšie hmotné zabezpečenie druhého rodiča. Matka sa ale na rozdiel od otca o maloleté deti vo veku XX rokov a X rokov osobne stará a zabezpečuje o ne starostlivosť počas prevažnej väčšiny roka, keďže otec sa s deťmi stretáva dvakrát do mesiaca a počas prázdnin i sviatkov podľa rozhodnutia súdu. Príjem matky podľa potvrdenia jej zamestnávateľa predstavuje 1.070,-Eur netto, príjem otca podľa potvrdenia jeho zamestnávateľa predstavuje 1.030,50 Eur, jedenkrát ročne mu je vyplatená jednorazová odmena za vykonávanie funkcie predsedu spoločenstva vlastníkov bytov vo výške 720,-Eur.

13.1 Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti okresný súd o výške výživného rozhodol správne, svoje rozhodnutie dostatočne, zrozumiteľne a presvedčivo aj ohľadom tejto časti rozhodnutia odôvodnil. Ako vecne správne rozhodnutie krajský súd rozsudok okresného súdu v zmysle §387 ods.1,2 C.s.p. v odvolaní napadnutom výroku III., ako aj vo výroku o trovách konania, ako výroku súvisiacom, osobitne odvolaním nenapadnutom, potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol v súlade s §52 a §57 C.s.p. s tým, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, hoci nebol podaný návrh ani jedným z účastníkov na priznanie náhrady trov odvolacieho konania. O povinnosti nahradiť trov konania, pokiaľ nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh, avšak z dôvodu právnej istoty krajský súd rozhodol o trovách odvolacieho konania tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

15. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§393 ods.2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- Eur (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho

odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.).